

KINH THIÊM PHẨM DIỆU PHÁP LIÊN HOA QUYỂN 2

Phẩm 3: THÍ DỤ

Bấy giờ, Xá-lợi-phất vô cùng hoan hỷ liền đứng dậy chấp tay chiêm ngưỡng tôn nhan Đức Phật thưa:

Hôm nay con được nghe pháp âm này của Thế Tôn, rất vui mừng được pháp chưa từng có. Vì sao? Xưa con đã từng theo Phật nghe pháp như vậy, thấy các Bồ-tát được thọ ký sẽ thành Phật mà chúng con thì chẳng được dự vào việc đó nên buồn bã vì mất vô lượng tri kiến của Như Lai.

Bạch Thế Tôn! Con thường ở một mình dưới gốc cây trong rừng núi, khi ngồi, lúc đi đều suy nghĩ: “Chúng con đồng vào pháp tánh, sao Như Lai chỉ dùng pháp Tiểu thừa để tế độ.” Đây là lỗi của chúng con không phải là lỗi của Thế Tôn. Vì sao? Vì chúng con chờ nghe Phật nói pháp nhân duyên để thành tựu quả Vô thượng Bồ-đề là chắc chắn phải dùng Đại thừa để được giải thoát, mà chúng con không hiểu rõ Đức Phật chỉ phương tiện tùy cơ nghi nói pháp. Cho nên, vừa mới nghe Phật nói pháp, chúng con liền tin theo, tư duy và nhận lấy sự chứng đắc đó.

Bạch Thế Tôn! Từ xưa đến nay con luôn tự trách mình. Hôm nay, con được nghe Phật nói pháp chưa từng có, chưa từng được nghe, liền dứt sạch các sự nghi ngờ, thân tâm rất thư thái, an ổn. Đến nay con mới biết mình thật sự là Phật tử, từ miệng Phật sinh, từ pháp hóa sinh, được pháp phần của Phật.

Lúc ấy để làm rõ lại nghĩa trên, Xá-lợi-phất nói kệ:

*Con nghe tiếng pháp này
Được điều chưa từng có
Lòng vô cùng vui mừng
Lười nghi đều dứt trừ,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xưa nay nhờ Phật dạy
Không mất pháp Đại thừa
Tiếng Phật rất hiếm có
Trừ khổ não chúng sinh.
Con đã dứt các lậu
Nghe pháp hết buồn khổ
Con ở nơi hang núi
Hoặc dưới cây trong rừng,
Khi ngồi, lúc kinh hành
Thường suy nghĩ việc này:
“Than ôi, thật đáng trách
Sao lại tự khinh mình
Chúng ta cũng Phật tử
Đồng vào pháp vô lậu,
Chẳng được ở vị lai
Diễn nói đạo Vô thượng
Sắc vàng ba hai tướng
Mười Lực, các Giải thoát
Cùng chung trong một pháp
Mà chẳng được việc này
Tám mươi tướng tốt đẹp
Mười tám pháp Bất cộng
Các công đức như vậy
Mà ta đều đã mất.”
Lúc kinh hành một mình
Thấy Phật giữa đại chúng
Tiếng khen khắp mười phương
Lợi ích khắp chúng sinh,
Tự nghĩ mất lợi này
Con tự khinh đối mình
Con thường suốt ngày đêm
Luôn suy nghĩ việc ấy.
Muốn thưa hỏi Thế Tôn
Là mất hay không mất
Con thường thấy Thế Tôn

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khen ngợi các Bồ-tát,
Vì thế nên ngày đêm
Suy lường việc như vậy.
Hôm nay nghe Phật dạy
Tùy cơ nghi nói pháp
Vô lậu khó nghĩ bàn
Khiến chúng đến đạo tràng,
Con xưa chấp tà kiến
Làm thầy các Phạm chí
Thế Tôn biết tâm con
Trừ tà nói Niết-bàn
Con trừ hết tà kiến
Chúng đắc nơi pháp không.
Bấy giờ lòng tự bảo
Đã đến được diệt độ,
Mà nay mới tự biết
Chẳng phải thật diệt độ.
Khi nào chúng quả Phật
Đủ ba mươi hai tướng
Chúng Trời, Người, Dạ-xoa
Rồng, Thần đều cung kính
Lúc ấy mới được nói
Hoàn toàn đã đoạn tận.
Phật ở trong đại chúng
Nói con sẽ thành Phật
Nghe tiếng pháp như vậy,
Nghi ngờ đều dứt trừ
Khi mới nghe Phật nói
Trong lòng rất sợ nghi
Phải chăng ma giả Phật
Làm náo loạn lòng ta?
Phật dùng các loại duyên
Thí dụ khéo diễn bày
Tâm con an như biển
Con nghe lười nghi dứt.*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phật nói đời quá khứ
Vô lượng Phật diệt độ
An trụ trong phương tiện
Cũng đều nói pháp này,
Phật hiện tại, vị lai
Số nhiều đến vô lượng
Cũng dùng các phương tiện
Để diễn nói pháp này.
Như Thế Tôn ngày nay
Đản sinh đến xuất gia
Thành đạo, chuyển pháp luân
Cũng dùng phương tiện nói.
Phật nói đạo chân thật
Ba-tuần không nói được
Vì thế con biết chắc
Không phải ma giả Phật.
Con bị sa lưới nghi
Cho là ma làm ra,
Nghe tiếng Phật dịu êm
Sâu sa rất nhiệm mầu,
Nói thông pháp thanh tịnh
Lòng con rất vui mừng,
Nghi ngờ dứt trừ hết
An trú trong thật trí.
Con chắc chắn thành Phật
Được trời, người cung kính
Chuyển pháp luân Vô thượng
Giáo hóa các Bồ-tát.*

Lúc ấy, Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Ta ở trong đại chúng Trời, Người, Sa-môn, Bà-la-môn mà nói: Từ xưa, ta đã từng ở chỗ hai vạn ức Đức Phật, vì đạo Vô thượng thường giáo hóa ông. Ông cũng đã theo ta thọ học từ lâu, ta dùng phương tiện dẫn dắt ông vào trong pháp ta.

Xá-lợi-phất! Thuở xưa ta dạy ông chí nguyện Phật đạo, ông đã quên hết rồi tự nói đã được diệt độ. Hôm nay, ta muốn làm cho ông

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhớ lại bản nguyện và đạo đã thực hành mà nói cho các Thanh văn kinh Đại thừa Diệu Pháp Liên Hoa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ Niệm này.

Này Xá-lợi-phất! Đến vô lượng, vô biên không nghĩ bàn kiếp vào đời vị lai, sau khi cúng dường ngàn ấy ngàn vạn ức Phật, phụng giữ chánh pháp và tu hành đầy đủ đạo Bồ-tát, ông sẽ thành Phật hiệu là Hoa Quang Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn; nước tên Ly cấu, cõi đó bằng phẳng thanh tịnh, đẹp đẽ, an ổn giàu vui, trời, người đông đảo, lưu ly làm đất, có tám đường giao thông dây bằng vàng ròng để giăng bên đường, hai bên đường có hàng cây bằng bảy báu luôn luôn có hoa quả. Đức Như Lai Hoa Quang cũng dùng ba thừa hóa độ chúng sinh.

Xá-lợi-phất! Tuy lúc Đức Phật ấy ra đời không phải đời xấu ác nhưng vì bản nguyện nên nói pháp ba thừa. Kiếp đó tên Đại bảo trang nghiêm. Vì sao gọi là Đại bảo trang nghiêm? Vì nước này dùng Bồ-tát để làm quý báu lớn. Các Bồ-tát nhiều vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn, tính đếm thí dụ đều không được, ngoài sức trí tuệ của Phật ra, không ai có thể biết được, khi muốn đi thì có hoa đờ chân.

Các Bồ-tát ấy đều không phải hàng mới phát tâm mà đã trồng gốc công đức từ lâu. Ở chỗ vô lượng trăm ngàn vạn ức Đức Phật tu hành phạm hạnh thanh tịnh thường được chư Phật khen ngợi, tu hành trí tuệ Phật đầy đủ sức thần thông lớn, biết rõ hoàn toàn tất cả các pháp môn, ngay thật không dối, chí niệm vững chắc. Bậc Bồ-tát như thế khắp đầy trong nước ấy.

Xá-lợi-phất! Đức Phật Hoa Quang thọ mười hai tiểu kiếp, trừ lúc còn làm vương tử chưa thành Phật. Nhân dân nước đó thọ tám tiểu kiếp. Sau mười hai tiểu kiếp Như Lai Hoa Quang thọ ký đạo Vô thượng Bồ-đề cho Bồ-tát Kiên Mãn bảo các Tỳ-kheo:

–Bồ-tát Kiên Mãn sau này sẽ thành Phật hiệu là Hoa Túc An Hành, Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác. Cõi nước Phật này cũng như vậy; chánh pháp tồn tại ở đời ba mươi hai tiểu kiếp; tượng pháp cũng tồn tại ba mươi hai tiểu kiếp.

Bấy giờ, để lập lại nghĩa này, Đức Thế Tôn nói kệ:

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đời sau Xá-lợi-phất
Thành Đấng Phật trí khắp
Hiệu gọi là Hoa Quang
Sẽ độ vô lượng chúng.
Cúng dường vô số Phật
Đầy đủ hạnh Bồ-tát
Mười lực, các công đức
Chứng đắc đạo Vô thượng.
Qua vô lượng kiếp rồi
Kiếp Đại bảo trang nghiêm
Thế giới tên Ly cấu
Trong sạch không vết nhơ,
Dùng lưu ly làm đất
Dây vàng giăng đường sá
Cây báu báu đủ màu
Luôn có hoa quả quý,
Các Bồ-tát nước này
Chí niệm luôn bền vững
Thần thông Ba-la-mật
Đều đã được đầy đủ.
Ở vô số cõi Phật
Khéo học đạo Bồ-tát,
Các Bồ-tát như vậy
Phật Hoa Quang hóa độ
Khi Phật còn vương tử
Bỏ nước, xả vinh hoa
Vào đời sống sau cùng
Xuất gia thành Phật đạo.
Phật Hoa Quang ở đời
Thọ mười hai tiểu kiếp.
Dân chúng trong nước Ngài
Tuổi thọ tám tiểu kiếp
Sau khi Phật diệt độ
Chánh pháp trụ ở đời
Ba mươi hai tiểu kiếp

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hóa độ các chúng sinh.
Chánh pháp diệt hết rồi
Tượng pháp ba mươi hai
Xá-lợi lưu truyền khắp
Trời người đều cúng dường.
Phật Hoa Quang hoằng hóa
Sự việc đều như thế
Đấng Thánh Lương Túc Tôn
Hơn hết không ai bằng
Phật ấy tức thân ông
Hãy nên tự vui mừng.*

Bấy giờ, bốn bộ chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và đại chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... thấy Xá-lợi-phất ở trước Phật được nhận lời thọ ký sẽ thành đạo Vô thượng Bồ-đề đều vô cùng vui mừng, mọi người tự cõi y trên của mình để cúng dường Phật. Thích Đề-hoàn Nhân, Phạm thiên vương cùng vô số Thiên tử... cùng đem y đẹp cõi trời, hoa trời Mạn-đà-la, Ma-ha mạn-đà-la cúng dường Đức Phật, y trời tung lên liên trụ giữa hư không mà tự quay tròn, trăm ngàn vạn loại nhạc trời đồng thời trở lên giữa hư không, rưới các loại hoa trời nói lời rằng: “Đức Phật xưa ở thành Ba-la-nại, ban đầu chuyển pháp luân, hôm nay lại chuyển pháp luân lớn bậc nhất.” Lúc ấy để lập lại nghĩa này các Thiên tử nói kệ:

*Xưa ở Ba-la-nại
Chuyển pháp luân bốn Đế
Phân biệt nói các pháp
Sinh diệt của năm chúng
Nay lại chuyển pháp luân
Vô thượng rất thù thắng
Pháp sâu xa nhiệm mầu
Ít có người tin được.
Chúng con từ xưa nay,
Thường nghe Thế Tôn dạy
Chưa từng nghe chánh pháp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thâm diệu như thế này
Thế Tôn nói pháp đó
Chúng con đều tùy hỷ
Đại trí Xá-lợi-phất
Được Đức Phật thọ ký
Chúng con cũng như thế
Chắc chắn được thành Phật,
Trong tất cả thế gian
Tôn quý không ai bằng
Phật đạo chẳng nghĩ bàn
Phương tiện tùy nghi nói,
Việc phước ta đã làm
Đời này hoặc đời trước
Và công đức gặp Phật
Đều hồi hướng Phật đạo.*

Bấy giờ, Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Con không còn nghi ngờ, đích thân ở trước Phật được nhận lãnh lời thọ ký thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Còn một ngàn hai trăm vị tâm tự tại này, thuở xưa khi ở trong địa vị Hữu học Phật thường dạy: “Giáo pháp của ta có năng lực thoát khỏi sinh, già, bệnh, chết hoàn toàn đạt đến Niết-bàn.” Các vị Hữu học, Vô học này cũng đều tự mình xa lìa chấp ngã, cùng chấp có, chấp không... cho là đã chứng Niết-bàn, hôm nay ở trước Đức Thế Tôn được nghe điều chưa từng nghe, đều sa vào sai lầm.

Lành thay, bạch Đức Thế Tôn! Xin Ngài vì bốn chúng nói nhân duyên ấy, khiến chúng con xa lìa nghi ngờ.

Bấy giờ Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Chẳng phải trước ta đã nói “Chư Phật Thế Tôn dùng các nhân duyên, thí dụ, lời lẽ, phương tiện để thuyết pháp đều vì quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.” Các điều đã nói đó đều vì giáo hóa hàng Bồ-tát. Nhưng, này Xá-lợi-phất! Ta sẽ dùng thí dụ để nói rõ nghĩa đó, các người có trí nhờ thí dụ này sẽ được hiểu.

Này Xá-lợi-phất! Như trong xóm làng, thành ấp, cõi nước, có đại trưởng giả già nua, của cải vô lượng, có nhiều ruộng vườn nhà cửa và tôi tớ. Nhà ông rộng lớn nhưng chỉ có một cửa trong nhà ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

có nhiều người cùng sống chung, một trăm, hai trăm cho đến năm trăm người, lầu gác đã mục, vách tường sụp đổ, cột nhà hư nát, trính xuyên nghiêng ngã cùng lúc, lửa bùng bùng lên bốn phía, đốt cháy nhà cửa.

Các người con của trưởng giả hoặc mười hai, mười đến ba mươi người ở trong nhà đó. Trưởng giả thấy lửa lớn từ bốn phía bốc cháy lo sợ suy nghĩ: “Ta có thể bằng cửa ngõ nhà cháy này bình yên đi ra nhưng các con ở trong nhà lửa ham vui chơi đùa, không hay biết, không lo sợ, lửa đến bức thân đau khổ vô cùng, mà tâm chúng chẳng nhàm chán, không muốn đi ra.”

Này Xá-lợi-phất! Trưởng giả lại suy nghĩ: “Thân và tay của ta có sức mạnh có thể dùng vạt áo hoặc dùng ván cứng đưa chúng ra khỏi nhà.”

Ông lại nghĩ: “Nhà này chỉ có một cửa lại nhỏ hẹp, các con thơ ấu chưa có nhận thức chỉ ham chơi đùa hoặc bị ngã, lửa lớn sẽ đốt cháy. Vì chúng nó ta nói việc đáng sợ. Nhà này đã bị cháy nên phải ra khỏi mau, nếu không sẽ bị lửa đốt.” Nghĩ rồi ông bảo các con:

–Hãy ra mau, cha rất thương yêu các con. Dùng lời hay để dụ dỗ mà các con ham vui chơi giỡn không chịu nghe theo, chẳng sợ sệt, không muốn ra, lại không biết thế nào là lửa, thế nào là nhà, thế nào là mất, cứ rảo chạy khắp nơi nhìn cha mà thôi.

Bấy giờ trưởng giả suy nghĩ: “Nhà này đã bị lửa lớn đốt cháy, ta và các con nếu không ra mau chắc sẽ bị cháy, ta sẽ dùng phương tiện khiến các con thoát khỏi sự tổn hại này.”

Cha biết rõ trước đây các con đều ưa thích các vật quý báu kỳ lạ, nếu có chắc sẽ vui thích liền bảo:

–Những thứ quý báu kỳ lạ này sẽ là của các con, nếu các con không lấy sau này sẽ hối tiếc. Các loại xe dê, xe nai, xe trâu đang để ở ngoài cửa, có thể dùng để dạo chơi. Các con hãy mau ra khỏi nhà lửa này, tùy ý muốn cha sẽ cho các con.

Bấy giờ, nghe cha nói đồ chơi quý báu vừa ý, các con đều mạnh mẽ xô đẩy lẫn nhau, cùng nhau tranh giành để chạy ra khỏi nhà lửa.

Khi ấy trưởng giả thấy các con đều được an ổn ra khỏi nhà lửa, ngồi ở chỗ đất trống nơi ngã tư đường không còn lo sợ, tâm ông thư

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thái rất đổi vui mừng.

Bây giờ các con thưa với cha:

–Lúc này cha đã hứa cho các con đồ chơi quý báu đẹp đẽ như xe dê, xe nai, xe trâu. Xin cha cho chúng con!

Này Xá-lợi-phất! Khi ấy trưởng giả cho các con mỗi người một xe lớn, xe ấy cao rộng, trang hoàng các thứ báu, lan can bao quanh bốn phía treo linh, lại dùng màn lọng giăng ở trên, dùng các thứ báu tốt đẹp hiếm có để trang hoàng, dây báu đan nhau rủ các chuỗi hoa, trải nhiều lớp nệm chiếu mềm mại, gối đỏ để ở trên kéo bằng trâu trắng, màu da sáng, hình dáng xinh đẹp, có sức rất mạnh, bước đi vững chắc, nhanh như gió, lại có rất nhiều tôi tớ theo hầu hạ.

Vì sao? Vì trưởng giả đó của cải rất nhiều, các kho đều chứa đầy. Ông nghĩ: “Tài sản của ta không kể hết, ta không nên đem xe nhỏ, xấu mà cho các con. Những trẻ thơ này đều là con ta, ta yêu chúng không thiên vị, ta có rất nhiều xe lớn bằng bảy báu như thế nên bình đẳng mà cho chúng không phân biệt.”

Vì sao? Dù ta đem xe này cho cả nước còn không thiếu huống là cho các con, lúc ấy các con đều có xe lớn được điều chưa từng có chẳng phải là điều chúng mong cầu.

–Này Xá-lợi-phất! Ý ông nghĩ thế nào? Trưởng giả đó đồng đem xe báu lớn cho các con có đối gạt không?

Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Thế Tôn, không! Trưởng giả kia chỉ muốn các con thoát khỏi nạn lửa, vì để bảo vệ thân mạng của chúng nên chẳng có lỗi đối gạt. Vì sao? Thân thể được an toàn lại còn được đồ chơi quý báu, tốt đẹp huống là dùng phương tiện để cứu giúp chúng ra khỏi nhà lửa.

Bạch Thế Tôn! Dù trưởng giả không cho một xe nhỏ nào cũng không có đối gạt. Vì sao? Vì trưởng giả đã nghĩ như vậy: “Ta dùng phương tiện khiến chúng ra khỏi nhà lửa”, do nhân duyên này nên không có đối gạt, huống là trưởng giả tự biết mình của cải rất nhiều, muốn làm lợi ích cho các con nên đồng cho xe lớn.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Lành thay, lành thay, như lời ông vừa nói! Xá-lợi-phất! Như Lai cũng như thế. Phật là cha của tất cả thế gian, các sự sợ hãi, lo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lắng, buồn rầu, vô minh tăm tối ngăn che đều dứt sạch, thành tựu vô lượng, tri kiến, tri lực, vô sở úy, có sức thần thông lớn cùng sức trí tuệ, đầy đủ các phương tiện Trí tuệ ba-la-mật, sức đại Từ, đại Bi thường không mỏi mệt, thường làm việc lành để lợi ích tất cả, mà sinh vào nhà lửa ba cõi cũ mục này, để cứu chúng sinh ra khỏi nhà lửa ba độc, sinh, già, bệnh, chết, lo buồn, khổ não, ngu si tối tăm, giáo hóa khiến cho chúng sinh được Vô thượng Bồ-đề. Thấy các chúng sinh bị những sự sinh, già, bệnh, chết, đau buồn, khổ não thiêu đốt cũng vì năm món dục tài lợi mà chịu những điều khổ đau. Lại vì tham đắm tìm cầu, nên hiện tại chịu các khổ, đời sau chịu cảnh khổ ở địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ. Nếu như sinh lên cõi trời, người thì cũng nghèo cùng khổ, bị khổ vì xa lìa người yêu thương, gặp gỡ người oán ghét. Những sự khổ như thế mà chúng sinh vui vẻ dạo chơi, lặn hụp trong đó, không hay không biết, không kinh, không sợ cũng không nhàm chán để cầu giải thoát, ở trong nhà lửa ba cõi này rảo chạy khắp nơi, tuy bị khổ lớn nhưng không chút lo sợ.

Xá-lợi-phất! Thấy điều này, Phật nghĩ: “Ta là cha của chúng sinh nên ta phải cứu chúng ra khỏi những nạn khổ, ban niềm vui vô lượng vô biên trí tuệ của Phật để chúng được dạo chơi.”

Xá-lợi-phất! Như Lai lại nghĩ: “Nếu ta chỉ dùng năng lực thần thông và trí tuệ, bỏ đi phương tiện vì chúng sinh khen ngợi tri kiến trí lực, vô sở úy của Như Lai, chắc chắn chúng sinh không thể nhờ đó mà giải thoát được.” Vì sao? Vì các chúng sinh đó chưa thoát khỏi sinh, già, bệnh, chết lo buồn khổ não bị thiêu đốt trong nhà lửa ba cõi, làm sao có thể hiểu được trí tuệ của Phật.

Xá-lợi-phất! Như ông trưởng giả kia dầu thân và tay có sức mạnh nhưng chẳng dùng đến chỉ dùng phương tiện ân cần cứu các con thoát khỏi nạn nhà lửa, rồi sau đều cho xe lớn quý báu.

Như Lai cũng thế tuy có năng lực vô sở úy nhưng không dùng đến, chỉ dùng phương tiện trí tuệ cứu vớt chúng sinh ra khỏi nhà lửa ba cõi vì chúng sinh nên nói ba thừa. Thanh văn, Duyên giác và Phật thừa, rồi dạy: “Các ông không nên ưa thích ở trong nhà lửa ba cõi, chớ tham đắm các thứ sắc, thanh, hương, vị, xúc, thô xấu, nếu tham mê liền sinh ái nhiễm thì sẽ bị thiêu đốt. Các ông hãy mau ra khỏi ba cõi sẽ được ba thừa Thanh văn, Duyên giác và Phật thừa.”

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nay ta bảo đảm việc này cho các ông hoàn toàn không đối gạt, các ông chỉ siêng năng tinh tấn tu hành. Như Lai đem phương tiện dẫn dụ chúng sinh, lại bảo: “Các ông nên biết pháp ba thừa đó đều là pháp mà bậc Thánh khen ngợi, là pháp tự tại không bị trói buộc, không bị lệ thuộc, đi bằng ba thừa này dùng các Căn, Lực, Giác chi, Thánh đạo, Thiền định, giải thoát Tam-muội vô lậu... để tự an vui thì được vô lượng sự an ổn khoái lạc.”

Xá-lợi-phất! Chúng sinh nào trong có tánh trí, được nghe pháp của Phật Thế Tôn và tin nhận ân cần tinh tấn, muốn mau ra khỏi ba cõi tự cầu chứng Niết-bàn, gọi là Thanh văn thừa, như các người con kia vì cầu xe dê mà ra khỏi nhà lửa.

Chúng sinh nào được nghe pháp của Phật Thế Tôn và tin nhận ân cần tinh tấn, cầu trí tuệ tự nhiên, ưa thích độc cư yên tĩnh hoàn toàn thấu rõ nhân duyên của các pháp, gọi là Duyên giác thừa như các người con vì cầu xe nai nên đã ra khỏi nhà lửa.

Chúng sinh nào được nghe pháp của Phật Thế Tôn và tin nhận, siêng tu tinh tấn cầu Nhất thiết trí, Phật trí, Tự nhiên trí, Vô sư trí, Tri kiến, Lực vô sở úy của Như Lai vì từ mẫn làm cho vô lượng chúng sinh an lạc, lợi ích trời, người, độ thoát tất cả gọi là Bồ-tát Đại thừa vì cầu được thừa này nên gọi là Đại, như các người con cầu xe trâu mà ra khỏi nhà lửa.

Xá-lợi-phất! Như ông trưởng giả kia thấy các con được an ổn ra khỏi nhà lửa đến chỗ không còn sợ hãi. Trưởng giả tự nghĩ: “Ta của cải rất nhiều nên bình đẳng đem xe lớn cho các con”. Đức Như Lai cũng vậy, là cha của tất cả chúng sinh nếu thấy vô lượng, ngàn ức chúng sinh, nhờ cửa Phật mà thoát khỏi khổ, đường hiểm đáng sợ của ba cõi được an vui của Niết-bàn.

Bấy giờ Như Lai nghĩ: “Ta có vô lượng, vô biên trí tuệ, lực vô sở úy... tằng pháp của chư Phật, các chúng sinh này đều là con của Ta, nên Ta phải bình đẳng ban cho pháp Đại thừa, không để có người được diệt độ riêng, đều đem pháp diệt độ của Như Lai mà cho họ được diệt độ.”

Những chúng sinh đã thoát khỏi ba cõi, Phật đều cho những thứ vui thiền định, giải thoát... của các Đức Phật, các loại đó đều là một tướng, một loại được các bậc Thánh khen ngợi, được phát sinh thanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tịnh vi diệu an lạc bậc nhất.

Xá-lợi-phất! Như ông trưởng giả ban đầu dùng ba loại xe dẫn dụ các con, sau rồi chỉ cho xe lớn vật báu trang nghiêm an ổn bậc nhất nhưng trưởng giả kia không hề có lỗi đối gạt. Như Lai cũng như thế. không có đối gạt, lúc đầu nói ba thừa dẫn dắt chúng sinh, sau đó chỉ dùng Đại thừa để độ thoát họ.

Vì sao? Như Lai có vô lượng tạng pháp trí tuệ, lực vô sở úy, có thể ban pháp Đại thừa cho tất cả chúng sinh, nhưng họ không có khả năng nhận hết.

Xá-lợi-phất! Vì nhân duyên đó nên biết Như Lai dùng sức phương tiện từ một Phật thừa phân biệt nói thành ba. Muốn thuyết minh lại nghĩa trên, Đức Phật nói kệ:

*Ví như trưởng giả
Có một nhà lớn,
Nhà đó đã cũ
Mà lại hư nát.
Nhà cao nguy hiểm
Gốc cột gãy mục
Trính xuyên xiêu vẹo
Nền móng rã nát,
Vách tường sụp đổ
Đất bủn rớt xuống,
Mái lợp rách nát
Cột kèo xiêu vẹo
Bốn phía cong vạy
Khắp nơi nhơ bẩn.
Có năm trăm người
Sống ở trong đó
Xi, hiêu, điêu, thúu,
Quạ, thước, cừu, cáp,
Rắn độc, phúc yết,
Ngô công, do diên,
Thủ cung trăm chân,
Dítu, ly, hề thử,
Các độc trùng dữ*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chen chạy tán loạn.
Phân giải hôi thúi
Nước dơ chảy tràn
Các trùng khương lương
Bu đầy trên đó
Cáo, sói, dã can
Liếm nhai, dày đạp
Cắn xé thây chết
Xương thịt ngổn ngang,
Do đây bày chó
Đưa nhau chụp lấy
Ốm đói sợ sệt
Tìm ăn khắp nơi
Giành giết, cấu xé
Gầm gừ, gào sủa
Nhà đó đáng sợ
Hiện trạng như thế.
Khắp nơi đều có
Ly, mị, võng, lượng
Dạ-xoa, quỷ dữ
Ăn nuốt thịt người,
Loài trùng độc dữ
Cầm thú hung ác
Ấp bú sản sinh
Đều tự giữ mình,
Dạ-xoa đưa đến
Giành bắt để ăn
Ăn no nê rồi
Tâm dữ thêm hăng,
Tiếng chúng đánh nhau
Thật đáng lo sợ
Quỷ Cưu-bàn-trà
Ngồi xồm trên đất,
Có khi hồng đất
Một thước hai thước*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Qua lại, dạo đi
Cùng nhau chơi giỡn,
Nắm hai chân chó
Đánh la thất thanh
Lấy chân đập cổ
Hiếp chó để vui
Lại có các quỷ
Thân nó cao lớn
Trần truồng đen xấu
Thường ở trong đó
La tiếng hung dữ
Kêu tìm thức ăn
Lại có các quỷ
Cổ nhỏ như kim
Lại có giống quỷ
Đầu như đầu trâu
Hoặc ăn thịt người
Hoặc ăn thịt chó
Đầu tóc rối tung
Độc ác hung hiểm
Đói khát dày vò
Kêu la rong chạy
Dạ-xoa quỷ đói
Các chim thú dữ
Đói rảo bốn bề
Rình xem cửa sổ,
Các nạn như thế
Vô cùng ghê sợ!
Nhà cũ mục đổ
Thuộc về một người
Người ấy mới ra
Chưa được bao lâu
Sau đó nhà ấy
Bỗng nhiên phát hỏa
Một lúc bốn phía*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ngọn lửa hừng hực
Rường cột trính xuyên
Tiếng tách nổ vang
Gãy nát rơi xuống,
Vách tường sụp đổ
Các loại quỷ thần
Cát tiếng kêu to.
Loài chim điêu thúu
Quý Cửu-bàn-trà
Kinh sợ hoảng hốt
Không tự ra được.
Thú dữ trùng độc
Chui núp lỗ hang,
Quý Tỳ-xá-xà
Cũng ở trong đó.
Vì kém phước đức
Bị lửa thiêu đốt
Tàn hại lẫn nhau
Uống máu ăn thịt.
Các loài chồn cáo
Đều đã chết trước
Các thú dữ lớn
Giành giết ăn nuốt.
Khói tanh ngùn ngụt
Phủ khắp bốn phía
Ngô công, do diên
Các loài rắn độc
Bị lửa đốt cháy
Tranh chạy khỏi hang
Quý Cửu-bàn-trà
Liên bắt mà ăn.
Lại các ngựa quý
Lửa cháy trên đầu
Đói khát nóng bức
Hoảng hốt chạy quanh

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nhà lửa như thế
Thật đáng ghê sợ!
Lửa cháy độc hại
Rất nhiều hoạn nạn
Khi ấy chủ nhà
Đứng ở ngoài cửa
Nghe có người nói
Các con của ông
Trước vì ham chơi
Vào trong nhà này
Nhỏ dại không biết
Chỉ ham vui chơi.
Trưởng giả nghe xong
Lo sợ vào nhà
Tìm cách cứu con
Khỏi bị lửa đốt,
Dụ dỗ các con
Nói các hoạn nạn
Quý dữ trùng độc
Lửa cháy lan tràn
Các khổ thứ lớp
Liên tục không dứt
Độc xà, ngoan phúc
Các quỷ Dạ-xoa
Quỷ Cửu-bàn-trà
Dã can chồn chó
Điều, thúu, xi, hiêu
Các loài trăm chân
Đói khát dày vò
Thật đáng ghê sợ!
Chỗ nạn khổ này
Lại còn lửa lớn
Các con không biết
Tuy nghe cha dạy
Nhưng vẫn ham vui*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chơi đùa mãi miết.
Bấy giờ trưởng giả
Suy nghĩ như vậy:
“Các con như thế
Ta thêm sầu não
Trong nhà lửa này
Có gì vui đâu
Mà sao các con
Ham mê vui chơi
Không nghe lời ta
Sẽ bị lửa đốt.”
Ông lại suy nghĩ
Tìm ra cách khác,
Bảo với các con
Cha có rất nhiều
Đồ chơi quý báu
Xe báu tốt đẹp
Xe dê, xe nai
Xe trâu to lớn
Đang để ngoài cửa;
Các con ra mau
Cha sắm xe này
Để cho các con
Tùy theo sở thích
Dùng để dạo chơi.
Các con nghe nói
Những xe như thế
Liên cùng tranh giành
Đua nhau chạy ra,
Thoát khỏi khổ nạn.
Trưởng giả thấy con
Ra khỏi nhà lửa
Ở ngã tư đường
Ngồi tòa Sư tử.
Ông vui mừng, nói*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Cha rất sung sướng
Các con của ta
Sinh, dưỡng rất khó
Nhỏ dại không biết
Vào nhà nguy hiểm
Rất nhiều trùng độc
Ly, mị đáng sợ
Lửa cháy hừng hực
Bốn phía phục lên,
Mà các con ta
Ham vui chơi đùa.
Ta đã cứu chúng
Khiến được thoát nạn
Vì thế con ơi
Ta rất vui mừng!
Khi ấy các con
Biết cha an tâm
Đều đến chỗ cha
Cùng thưa với cha:
Xin cho chúng con
Ba loại xe báu
Như cha đã hứa
Các con ra mau
Sẽ cho ba xe
Tùy các con muốn.
Bây giờ đúng lúc
Xin cho chúng con!
Trưởng giả giàu có
Kho báu rất nhiều
Vàng bạc, lưu ly
Xa cừ, mã nã
Lấy các vật báu
Làm các xe lớn
Trang trí đẹp đẽ.
Lan can bao quanh

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bốn phía treo linh
Dây vàng đan xen
Châu báu kết lưới
Giăng phủ phía trên,
Hoa vàng chuỗi ngọc
Rủ xuống khắp nơi
Màu sắc rực rỡ
Bao bọc quanh xe
Tơ lụa mềm mại
Dùng làm nệm chiếu
Vải quý hảo hạng
Trị giá ngàn ức
Bóng láng trắng sạch
Để trải trên nệm,
Có trâu trắng lớn
Mập, khoẻ, sức mạnh
Thân hình đẹp đẽ
Kéo xe báu ấy,
Rất đông tôi tớ
Đi theo hầu hạ
Đem xe đẹp này
Cho đều các con.
Khi ấy các con
Vui mừng hớn nở
Ngồi trên xe báu
Dạo chơi khắp nơi,
Nô đùa vui vẻ
Tự do thoải mái.
Này Xá-lợi-phất!
Ta cũng như thế
Bậc Thánh tôn quý
Cha lành trong đời,
Tất cả chúng sinh
Đều là con ta
Say mê thế lạc

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không có trí tuệ,
Ba cõi bất an
Giống như nhà lửa,
Nạn khổ đầy đầy
Thật đáng ghê sợ
Thường có sinh, già
Bệnh, chết, sầu lo
Các lửa như thế
Cháy luôn không tắt.
Như Lai đã là
Nhà lửa ba cõi
Thong thả vắng lặng
Ở yên trong rừng.
Trong ba cõi này
Đều của ta cả
Chúng sinh trong đó
Cũng là con ta
Ở trong cõi này
Rất nhiều hoạn nạn,
Chỉ có mình ta
Mới cứu được họ
Tuy có dạy bảo
Vẫn không tin nhận
Đối với dục nhiễm
Tham đắm sâu dày
Dùng phương tiện này,
Để nói ba thừa
Khiến các chúng sinh
Biết khổ ba cõi
Giảng dạy chỉ bày
Đạo xuất thế gian.
Các người con ấy
Nếu tâm chắc chắn
Đầy đủ ba minh
Và sáu thần thông*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chứng quả Duyên giác
Bồ-tát không thoái.
Này Xá-lợi-phất!
Ta vì chúng sinh
Dùng thí dụ này
Nói một Phật thừa;
Các ông có thể
Tin nhận lời này,
Tất cả đều sẽ
Thành tựu Phật đạo.
Phật thừa vi diệu
Thanh tịnh bậc nhất,
Trong các thế gian
Không pháp nào hơn,
Chư Phật vui thích
Tất cả chúng sinh
Đều nên khen ngợi
Cúng dường lễ bái
Vô lượng ngàn ức
Các lực, giải thoát
Thiền định, trí tuệ
Và các pháp khác.
Được thừa như vậy
Làm cho các ông
Ngày đêm kiếp số
Thường được dạo chơi,
Cùng các Bồ-tát
Và chúng Thanh văn
Theo thừa báu này
Thẳng đến đạo tràng
Vì nhân duyên này
Tìm khắp mười phương
Không thừa nào khác
Ngoài Phật phương tiện.
Này Xá-lợi-phất!

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả các ông
Đều là con ta
Ta chính là cha,
Các ông nhiều kiếp
Bị khổ thiếu đốn
Ta đều cứu giúp
Ra khỏi ba cõi,
Tuy trước ta nói
Các ông diệt độ
Chỉ hết sinh tử
Thật sự chưa diệt.
Hôm nay nên làm
Chỉ có trí Phật
Có Bồ-tát nào
Ở trong chúng này,
Chăm chú lắng nghe
Pháp thật của Phật
Chư Phật Thế Tôn
Tuy dùng phương tiện
Hóa độ chúng sinh,
Đều là Bồ-tát
Nếu người trí nhỏ
Tham đắm ái dục
Vì những người này
Phật nói Khổ đế
Chúng sinh vui mừng
Chưa từng có được
Phật nói Khổ đế
Chân thật không khác
Có chúng sinh nào
Không biết gốc khổ
Đắm trong nhân khổ
Không thể rời bỏ,
Vì những người này
Phương tiện nói đạo.

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nguyên nhân các khổ,
Tham dục là gốc
Nếu trừ tham dục
Khổ không chỗ nương
Các khổ dứt hết
Là Đế thứ ba.
Vì chúng Diệt đế
Nên tu Đạo đế
Lìa khổ trời buộc
Gọi là giải thoát.
Phải làm thế nào
Để được giải thoát
Chỉ lìa hư vọng,
Mà gọi giải thoát
Thật sự chưa được
Giải thoát tất cả.
Phật nói người ấy
Chưa thật diệt độ
Người này chưa được
Vô thượng Bồ-đề.
Ý ta không muốn
Khiến đến diệt độ,
Ta là Pháp Vương
Tự tại với pháp
An ổn chúng sinh
Nên hiện ở đời.
Này Xá-lợi-phất!
Pháp ấn của ta
Vì lợi thế gian
Cho nên ta nói
Nơi ông đi qua
Chớ tuyên truyền sai
Nếu có người nghe
Tùy hỷ kính nhận
Phải biết người này

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bậc không thoái chuyển
Người nào tin tưởng
Nhận kinh pháp này
Người ấy đã từng
Gặp Phật quá khứ
Cung kính cúng dường
Từng nghe pháp này.
Người nào có thể
Tin lời ông nói,
Tức là thấy ta
Cũng là thấy ông
Và chúng Tỳ-kheo
Cùng các Bồ-tát;
Vì người trí sâu
Nói kinh Pháp Hoa
Người trí cạn nghe
Mê mờ không hiểu,
Tất cả Thanh văn
Và Bích-chi-phật
Đối với kinh này
Không đủ sức hiểu.
Này Xá-lợi-phất!
Người có lòng tin
Hiểu được kinh này
Huống là Thanh văn,
Những Thanh văn này
Đã tin lời Phật
Tùy thuận kinh này
Vượt ngoài trí họ.
Lại Xá-lợi-phất!
Những người kiêu mạn
Biếng nhác chấp ngã
Chớ nói kinh này
Phàm phu biết cạn,
Đắm trong năm dục*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nghe pháp không hiểu
Cũng không nên nói,
Người nào không tin
Hủy báng kinh này
Liền mất tất cả
Giống Phật ở đời.
Người nào nhả mặt
Ôm mối nghi ngờ
Hãy nghe ta nói
Tội báo người này,
Hoặc Phật ở đời
Hoặc sau diệt độ
Người ấy chê bai
Đối kinh điển này
Thấy người đợc tụng
Biên chép thọ trì
Khinh chê, ganh ghét
Oán kết, giận hờn,
Tội báo người này
Ông hãy lắng nghe.
Người này chết rồi
Đọa ngục A-tỳ
Hết trọn một kiếp
Lần lượt như vậy
Đến vô số kiếp
Được khỏi địa ngục
Lại đọa súc sinh
Làm chó chồn cáo,
Thân thể ốm gầy
Đen đũi gẻ lác
Bị người xua đuổi
Lại còn bị người
Gớm nhờm ghét bỏ
Luôn bị đói khát
Xương thịt khô gầy

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sống chịu khổ sở
Chết bị ném đá
Mất hẳn giống Phật
Chịu tội báo này
Hoặc làm lạc đà
Hoặc làm loài lừa
Luôn phải chở nặng
Lại bị đánh đập
Chỉ nhớ nước cỏ
Không biết gì khác
Phỉ báng kinh này
Chịu tội như vậy
Nếu làm chồn cáo
Đi vào xóm làng
Thân thể gẻ lác
Bị chột một mắt
Bị các trẻ nhỏ
Đánh đập liệng ném
Chịu nhiều khổ sở
Có khi gần chết
Đến khi chết rồi
Bị làm thân rắn
Thân hình dài lớn
Năm trăm do-tuần
Điếc lác không chân
Trườn bò bằng bụng
Bị các trùng nhỏ
Rúc rĩa ăn thịt
Ngày đêm chịu khổ
Không chút ngừng nghỉ
Phỉ báng kinh này
Chịu tội như thế
Nếu được làm người
Các căn ám độn
Lùn, xấu, què quặt

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đui điếc, lưng gù
Nói ra lời gì
Chẳng ai tin tưởng
Hơi miệng hôi thối
Bị quỷ dựa nhập
Nghèo cùng hèn hạ
Bị người sai khiến
Nhiều bệnh gầy gò
Không nơi nương tựa.
Tuy ở gần người
Chẳng ai để ý
Biết được điều gì
Liền lại quên mất,
Nếu làm nghề thuốc
Trị bệnh đúng cách
Người càng bệnh thêm
Có khi đến chết.
Nếu mình bị bệnh
Không ai chữa được,
Dù uống thuốc hay
Bệnh càng thêm nặng;
Bị người lừa gạt
Chiếm đoạt trộm lấy
Các tội như vậy
Tự mang vạ lấy.
Người tội như đây
Mãi chẳng gặp Phật
Vua trong hàng Thánh
Thuyết pháp giáo hóa
Người tội như đây
Thường sinh cõi nạn
Tai điếc, tâm loạn
Chẳng được nghe pháp.
Trong vô số kiếp
Như cát sông Hằng

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Câm điếc bẩm sinh
Các căn không đủ,
Thường đọa địa ngục
Như ở trong vườn
Các cõi ác khác
Như nhà của mình
Lạc đà, heo, chó
Là nơi thường đi
Vì chê kinh này
Mắc tội như thế!
Nếu được làm người
Đui, điếc, câm, ngọng
Nghèo cùng, ốm yếu
Để tự trang sức
Bệnh thủng khô gầy
Ghẻ lác ung thư
Các bệnh như thế
Dùng làm áo mặc;
Thân thường hôi hám
Nhờ nhớt chẳng sạch
Chấp trước ngã kiến,
Giận dữ tăng thêm
Dâm dục mạnh mẽ
Chẳng chừa cầm thú
Phỉ báng kinh này
Chịu tội như thế!
Này Xá-lợi-phất!
Người chê kinh này
Nếu kể tội lỗi
Cùng kiếp không hết,
Do nhân duyên đó
Ta bảo các ông
Đừng nói kinh này
Cho người vô trí.
Người nào lợi căn*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trí tuệ sáng suốt
Học rộng nhớ dai
Mong cầu Phật đạo,
Hạng người như thế
Mới nói cho họ.
Người đã từng gặp
Trăm ngàn ức Phật
Trông các căn lành
Tâm rất bền vững
Hạng người như thế,
Mới nói cho họ.
Người nào tinh tấn
Thường tu tâm Từ
Không tiếc thân mạng
Mới nói cho họ.
Người nào cung kính
Không có tà kiến
Lìa các phàm ngu,
Ở riêng trong rừng
Hạng người như vậy
Mới nói cho họ.
Lại Xá-lợi-phất!
Thấy có người nào
Rời bỏ bạn ác
Gần gũi bạn lành
Hạng người như vậy
Mới nói cho họ.
Thấy Phật tử nào
Giữ giới thanh tịnh
Như ngọc trong sáng,
Cầu kinh Đại thừa
Hạng người như thế
Mới nói cho họ.
Người nào không sân
Ngay thẳng nhu hòa

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thương yêu tất cả,
Cung kính chư Phật
Hạng người như vậy
Mới nói cho họ.
Lại có Phật tử
Ở trong đại chúng
Dùng tâm thanh tịnh,
Các loại nhân duyên
Lời lẽ thí dụ
Nói pháp thông suốt
Hạng người như thế
Mới nói cho họ.
Có Tỳ-kheo nào
Vì Nhất thiết trí
Cầu pháp khắp nơi,
Chấp tay kính nhận
Vui mừng giữ gìn
Kinh điển Đại thừa
Cho đến không nhận
Một kệ kinh khác,
Hạng người như thế
Mới nói cho họ.
Người nào thành tâm
Cầu xá-lợi Phật
Như cầu kinh này
Được rồi kính nhận,
Người ấy lại không
Cầu kinh nào khác
Cũng chưa từng nghĩ
Sách vở ngoại đạo
Hạng người như thế
Mới nói cho họ.
Này Xá-lợi-phất!
Ta nói việc này
Người cầu Phật đạo*

www.daitangkinh.org

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cùng kiếp không hết,
Hạng người như thế
Mới tin hiểu được
Ông nên vì họ
Nói kinh Pháp Hoa.*

M

www.daitangkinh.org